

BJØRNEHISTORIE FRA MADLAND

Artikkelen er skrevet som skolestil av Gabriel Hetland (1917-2002). Hans oldemor var fra Madland.

Far har fortalt meg mange jakthistorier. Likevel er det en jakthistorie farfar fortalte, jeg husker best. En gang for mange år siden gikk barna til en av våre slektninger i Gjesdal på Madlandsfjellet for å hente tyttebær. Ut på dagen da de hadde fått en god del bær i tina, fikk de øye på en bjørn som sto og åt av bærene. Alle tre barna satte i et skrik og sprang hjemover så fort de kunne. Da de kom hjem til Madland og fortalte dette, mente faren og moren at det var Fanuel i Brekka de hadde sett. Nei, det var det ikke, han Fanuel har ikke så lodne øyrer han, sa ungene. Det var lenge siden det hadde vært bjørn i Madlandsfjellet, så faren ville ikke tro det. Han tok likevel avgårde med børsen sin, og da han kom frem til stedet hvor bærene var, syntes han tydelig han så en bjørn. Men da var det begynt å mørkne så han var ikke så sikker. For sikkerhets skyld, ladet han den gamle munnladningsriflen sin og sendte et skudd mot bjørnen. Bjørnen satte i et brøl, og mannen satte på sprang. Så redd hadde han aldri i si tid vært. Han sprang over en løs steinhelle og han hørte det sa klakk klakk da den la seg på plass igjen. Da var han helt sikker på at bjørnen var like i hælene på han. Han sprang som om han var vill, og da han skulle igjennom en grind gav han seg ikke tid til å åpne den opp, men kastet den av hengslene.

Dagen etter fikk han med seg en nabo og de gikk på fjellet for å hente tina og geværet. Men der lå virkelig en bjørn med så sterk ryggskade at den ikke kunne gå. Så måtte de avlive den da. Siden kjørte de med hest og slede for å hente bjørnen. Og vet du hva de måtte gjøre med hesten? Spurte farfar. "Nei" svarte jeg. Jo, de knyttet et tørkle foran øynene på han så han ikke skulle springe av da han så bjørnen.

Fra Madland. I dalen til venstre ble bjørnen skutt.